

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/122/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517010366
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2517010366.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci obžalovaného U. Y., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom H. S. č. XXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 24.09.2018, č. k. 8T/51/2017-800, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04.06.2019 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného U. Y. zamieta.

odôvodnenie:

Okresný súd vo veci dňa 24.09.2018 rozhodol rozsudkom, č. k. 8T/51/2017-800 a uznal obžalovaného za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 29.01.2014 približne o 01:00 hod. v rodinnom dome č. XXX v obci H. S. pod vplyvom alkoholu nadával svojej manželke - poškodenej G. Y., následne prestal a odišiel do garáže rodinného domu, kde poškodil osobné motorové vozidlo Toyota Corolla, zelenej farby, pričom poškodená po tom ako počula buchot prešla do kuchyne, kde ju po návrate z garáže v jedálenskej časti nahnevaný fyzicky napadol a to takým spôsobom, že jedenkrát do nej rukami sotil do oblasti ramien, následkom čoho spadla dozadu na zem viac na ľavú stranu, kam dopadla na lakeť a ľavý bok na sedaciu časť, kde sa napriahol a naznačil kopnutie, po čom poškodená G. Y. odišla do spálne, kam prišiel za ňou a začali sa kľbčiť o mobilný telefón, ktorý mu nechcela dať, a to tak, že poškodená bola schúlená a snažil sa jej ho zobrať, pričom ju udieral päťami, dal jej na tvár podušku a prevaľoval ju po posteli, dusil ju poduškou, udrel ju do úst a roztrhal jej pyžamu, vulgárne jej nadával, čím poškodenej G. Y. spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív ľavej hornej končatiny v oblasti lakťa bez úrazových zmien na kostnom skelete, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavej sedacej oblasti a tržne zmliaždenú ranu sliznice dolnej pery úst, priečne uloženú, asi 1 cm dlhú s dobou liečenia 3 týždne.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona a s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 1.000 eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona okresný súd obžalovanému ustanovil, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. A podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný k povinnosti uhradiť poškodeným G. Y. škodu vo výške 494,40 eur a Sociálnej poisťovni škodu vo výške 228,70 eur.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že z vykonaného dokazovania mal okresný súd jednoznačne za preukázané, že skutok sa stal. Skutočnosť, že obžalovaný rukami sotil do poškodenej, v dôsledku čoho spadla smerom dozadu na zem na ľavý bok, jednoznačne vyplynulo z výpovede poškodenej, ktorá uviedla, že zo spálne počula, že obžalovaný vošiel do garáže, preto išla do kuchyne pod schody, kde načúvala, čo obžalovaný v garáži robí, lebo odtiaľ počula buchot. Potom obžalovaný

vyšiel rýchlym krokom z garáže a poškodená sa nestihla vrátiť do spálne a asi mu na chodbe zavadzala, tak do nej rukami sotil hrubou silou, v dôsledku čoho poškodená spadla smerom dozadu na ľavý bok a ruku. Obžalovaný k výpovedi poškodenej uviedol, že je vymyslená a účelová, aby bol obvinený, avšak priamo incident na chodbe s poškodenou uvedenú noc nepoprel, ale uviedol, že keď vychádzal z toalety, na chodbe bola poškodená, ktorá ho slovne urážala a napadla ho tak, že ho udierala rukami po celom tele, pričom obžalovaný sa tomuto bránil tak, že si dával ruky pred tvár a cúval pred poškodenou. Obžalovaný teda incident s poškodenou nepoprel, ale opísal ho rozdielne, pričom skutočnosť, že poškodená v uvedenú noc utrpela zranenia preukazuje podľa názoru okresného súdu lekárska správa z 29.01.2014, ako aj výpoveď svedkyne H., ktorá poškodenú videla s roztrhnutou perou a viezla ju do nemocnice na ošetrenie ľavej ruky.

Okresný súd konštatoval, že z opisu incidentu obžalovaným vyplýva, že sa mal rukami kryť pred napádaním poškodenou a cúvať, ale potom by poškodená nemala dôvod spadnúť smerom dozadu, ak by išla smerom dopredu k cúvajúcemu obžalovanému. Obžalovaným uvádzanú obranu, že poškodená mohla stratiť rovnováhu, okresný súd vyhodnotil ako účelovú, lebo ak by pred poškodenou cúval a ona išla smerom k nemu, tak by pri strate rovnováhy poškodená nespadla smerom dozadu. Výpoveď poškodenej k priebehu incidentu naopak podľa okresného súdu korešponduje s preukázanými zraneniami a mechanizmom ich vzniku tak, ako tieto posúdil znalec na základe lekárskej správy z uvedenej noci, keďže poškodená bola bezprostredne po incidente na ošetrení v nemocnici. Poškodená v noci 29.01.2014 podľa znaleckého posudku a lekárskej správy z uvedenej noci utrpela pomliaždenie mäkkých tkanív ľavej hornej končatiny v oblasti lakťa bez úrazových zmien na kostnom skelete a pomliaždenie mäkkých tkanív ľavej sedacej časti, pričom tieto zranenia mohli vzniknúť nárazom lakťom a sedacou časťou na zem pri fyzickom incidente, napr. sotení, zhodení, hrknutí, slabej až stredne silnej intenzity. Okresný súd tak konštatoval, že znalcom posúdené zranenia ako aj mechanizmus ich vzniku korešponduje s výpoveďou poškodenej. K priebehu incidentu poškodená doplnila, že do kuchyne pod schody išla z dôvodu, aby načúvala, čo obžalovaný robí v garáži, nakoľko odtiaľ počula buchot, k čomu poškodená doložila fotografie poškodenia spätného zrkadla motorového vozidla, čo preukazuje vierohodnosť výpovede poškodenej k okolnostiam tesne pred incidentom s obžalovaným. Naopak obžalovaný uviedol, že ho poškodená napadla, keď vyšiel z kúpeľne a poprel poškodenie vozidla, to však jednoznačne preukazujú fotografie, pričom obžalovaný neuviedol, že by k takémuto poškodeniu prišlo inokedy. Okrem toho poškodená opísala aj incident, ktorý sa medzi ňou a obžalovaným v uvedenú noc odohral v spálni, kde sa obžalovaný s poškodenou kľbčili o mobilný telefón, obžalovaný ju šticoval, dusil ju poduškou a búchal ju päťami, čím jej spôsobil tržne zmliaždenú ranu sliznice dolnej pery úst, priečne uloženú asi 1 cm dlhú, čo vyplýva zo znaleckého posudku, ale aj z výpovede svedkyne H., ktorá roztrhnutú peru na poškodenej videla, keď ju v noci viezla na ošetrenie do nemocnice. Roztrhnutú peru si poškodená aj odfotografovala na mobilný telefón a fotografiu doložila. Obžalovaný sa k tejto časti incidentu bližšie nevyjadril, ale z výpovede jeho otca vyplýva, že mu obžalovaný uviedol, že medzi ním a poškodenou došlo k hádke, že si poškodená hádku nahrávala, a keď jej chcel obžalovaný zobrať telefón tak sa oň handrkovali. Teda sám obžalovaný túto časť incidentu opísal otcovi potom, čo v noci odišiel k nemu, pričom keď otec obžalovaného potom prišiel do domu, poškodená sa s ním nebavila, teda ani o incidente mu nič nemohla povedať. Okolnosť, že medzi poškodenou a obžalovaným prišlo v uvedenú noc k hádke potvrdili aj ďalší príbuzní obžalovaného, jeho sestra a manželka jeho otca, ktorým sám obžalovaný o incidente povedal, avšak vo verzii, ktorú uvádza.

Okolnosť, že v uvedenú noc prebehla medzi poškodenou a obžalovaným dlhšie trvajúca hádka vyplýva podľa názoru okresného súdu aj z výpovede svedkyne H., ktorá uviedla, že mala niekoľko telefonátov s poškodenou, ktoré počas príchodu obžalovaného do spálne za poškodenou prerušila a toto potvrdzuje aj výpis z hovorov predložených svedkyňou zo dňa 29.01.2014, z ktorého vyplýva, že v čase medzi 1:24 hod a 3:37 hod dňa 29.01.2014 bolo vykonaných 13 hovorov na jedno číslo.

Okresný súd s ohľadom na opísané skutočnosti vyplývajúce aj z výpovede svedkov, nielen priateľky poškodenej H., ale aj príbuzných obžalovaného, vyhodnotil výpoveď poškodenej ako vierohodnú a viac zodpovedajúcu okolnostiam uvádzaným poškodenou, ktoré ku skutku uvádzajú aj ostatní nepriami svedkovia a ktoré skutočnosti sú potvrdzované aj fotografiami predloženými poškodenou ohľadom rozrazenej pery, fľaše alkoholu na stole, či poškodeného spätného zrkadla i výpismi z hovorov svedkyne H.. Všetky tieto okolnosti podľa názoru okresného súdu dokresľujú pravdivosť opisu udalostí poškodenou a vyvracajú tvrdenie obžalovaného, že si poškodená všetky vymyslela.

K argumentu obžalovaného, že výpoveď poškodenej je vymyslená a účelová, aby bol obvinený, pričom trestné oznámenie poškodenej podala až po 3 rokoch od skutku okresný súd uviedol, že skutočnosť, že sa medzi poškodenou a obžalovaným v uvedenú noc odohrala dlhotrvajúca hádka a niekoľko incidentov, vyplýva nielen z výpovede poškodenej a svedkyne H., ale aj príbuzných obžalovaného, teda jeho otca, jeho sestry a manželky jeho otca, ktorí všetci uvedené okolnosti potvrdili. Skutočnosť, prečo poškodenej podala trestné oznámenie až po troch rokoch, poškodenej logicky zdôvodnila tým, že sa s manželom problémy vo vzťahu snažili riešiť, a až začiatkom roka 2017, keď už situáciu poškodenej nezvládala a obžalovaný ju opätovne napadol tak, že ju vyšticoval, podala trestné oznámenie na celé jeho konanie, súčasťou ktorého bol aj skutok z 29.01.2014.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že ani závery znaleckého skúmania poškodenej nepreukazujú, že by si udalosť na obžalovaného vymyslela, keďže poškodenej má intelektové a pamäťové schopnosti na dobrej úrovni, okolnosti skutku opísala zhodne tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, a jej prípadná tendencia dramatizovať prežité udalosti, nepreukazuje, že by v danom prípade klamala, keďže prišlo k reálnym následkom v podobe zranení, ktoré boli spôsobené samostatnými útokmi, jednak v kuchyni pod schodmi a jednak v spálni.

Z uvedených skutočností potom podľa názoru okresného súdu jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu ublíženia na zdraví, nakoľko pod schodmi v kuchyni sotil rukami do poškodenej, v dôsledku čoho poškodenej spadla smerom dozadu na zem na ľavý bok a ľavý lakeť a v spálni, kde sa kľbčili o mobilný telefón, obžalovaný poškodenej šticoval, dusil ju poduškou a búchal ju päšťami, čím jej spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív ľavej hornej končatiny v oblasti lakťa bez úrazových zmien na kostnom skelete, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavej sedacej časti a tržne zmliaždenú ranu sliznice dolnej pery úst, priečne uloženú asi 1 cm dlhú, teda ľahké zranenia s dobou liečenia 3 týždne, teda také poškodenie zdravia, počas ktorého poškodenej nie iba na krátky čas mala sťažený obvyklý spôsob života, čo mal súd preukázané závermi znaleckého posudku a čin spáchal na chránenej osobe, teda na blízkej osobe, v tom čase manželke obžalovaného.

Okresný súd z hľadiska subjektívnej stránky posúdil konanie obžalovaného ako konanie v nepriamom úmysle, keďže obžalovaný sotil do poškodenej, teda vedel, že svojím konaním môže také porušenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Čo sa týka poškodenou predloženého prepisu nahratého rozhovoru medzi poškodenou a obžalovaným uvedenú noc, okresný súd tento dôkaz na návrh prokurátora vykonal, avšak na obsah tohto dôkazu neprihliadal, nakoľko v konaní nebola predložená priamo nahrávka uvedeného rozhovoru, ale len jeho prepis vykonaný poškodenou a preto takýto dôkaz nepovažoval za autentický.

Okresný súd zároveň odmietol návrh poškodenej na vykonanie konfrontácií s E. Y., H. Y. a Mgr. H. H., ktorá bola jej právnička, nakoľko E. Y. aj H. Y. boli k veci na pojednávaní vypočutí, pričom neboli priami svedkovia incidentu poškodenej s obžalovaným, teda vykonanie konfrontácie by sa netýkalo podstatnej okolnosti pre rozhodnutie a Mgr. H. bola právničkou poškodenej, pričom v konaní nebola ani vypočutá a taktiež nebola priamou svedkyňou incidentu, teda nebol dôvod vykonať jej konfrontáciu.

Obžalovanému bol uložený peňažný trest ako trest samostatný, keďže horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody za daný trestný čin neprevyšuje päť rokov a okresný súd mal súčasne za to, že tento druh trestu uložený obžalovanému samostatne bude mať dostatočný výchovný účinok na obžalovaného tým, aby mu zabránil v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoril podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život najmä vo vzťahu k správaniu sa v súčasnosti k už bývalej manželke.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery okresný súd prihliadol na spôsob spáchania činu, kde zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný spáchal skutok v priebehu dlhotrvajúcich problémov vo vzťahu s poškodenou ako manželkou, ktoré v tom čase nechcel riešiť rozvodom, na následok, kedy poškodenej boli spôsobené pomliaždeniny a tržná rana sliznice dolnej pery a na zavinenie vo forme nepriameho úmyslu. Súd prihliadol aj na osobu obžalovaného, ktorý má na pracovisku dobrú povesť, a po rozvode s poškodenou zabezpečuje osobnú starostlivosť o ich maloleté deti.

Okresný súd zohľadnil obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno j) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, keďže sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti a priestupkovo bol postihnutý len trikrát za priestupky voči doprave aj to najmiernejšími pokutami po 10 eur. S prihliadnutím na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností ako aj mieru ich závažnosti sa zákonom ustanovená horná hranica trestnej sadzby znižovala o jednu tretinu.

V danom prípade okresný súd ukladal len peňažný trest, a to v sume 1.000 eur. Výška peňažného trestu by mala byť podľa názoru okresného súdu dostatočná, keďže mesačný príjem obžalovaného je okolo 800 eur, teda peňažný trest je o niečo málo vyšší ako jeho mesačný príjem. Takto určená výška trestu by mala splniť aj výchovný účel a nezasiahnuť do takej miery do príjmov obžalovaného, aby to ohrozilo záujmy maloletých detí, ktoré má zverené v osobnej starostlivosti.

Okresný súd zároveň obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, teda na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorá je pre daný trestný čin určená.

Poškodená G. Y. si uplatnila náhradu škody v sume 494,40 eur pozostávajúcu z bolestného vyčísleného podľa znaleckého posudku a poškodená Sociálna poisťovňa si uplatnila náhradu škody v sume 228,70 eur za vyplatené nemocenské dávky. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchaným trestným činom spôsobil škodu, uložil mu okresný súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku povinnosť nahradiť túto škodu, a to poškodenej G. Y. škodu na zdraví v sume 494,40 eur preukázanú znaleckým posudkom a Sociálnej poisťovni v sume 228,70 eur za úhradu za vyplatené nemocenské dávky poškodenej, nakoľko tieto nároky na náhradu škody boli poškodenými riadne a včas uplatnené.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote obžalovaný odvolanie v celom rozsahu. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nezákonný a konanie, ktoré mu predchádzalo, považuje za nezákonné tiež. Súd podľa neho nadradil bez dôvodu výpoveď poškodenej na jeho výpoveď. Skutková veta nezodpovedá vykonanému dokazovaniu. Z dôkazov zabezpečených v trestnom konaní nie je podľa neho dostatočným spôsobom preukázané, že by svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví, predovšetkým jeho subjektívnu stránku. Podľa neho z napadnutého rozsudku nevyplýva, z akých konkrétnych skutočností považoval súd nepriamy úmysel za preukázaný. V rámci vypätej situácie počas konfliktu si nemohol byť vedomý, že sotením, odvracajúc útok poškodenej, spôsobí také zranenia ruky, ktoré si vyžadujú lekárske ošetrovanie. Podľa neho útok bol zo strany poškodenej naplánovaný. Podotkol, že v rámci bránenia sa pred poškodenou došlo k soteniu, pričom zo žiadnych dôkazov nevyplýva, že práve v čase sotenia cúval. Je toho názoru, že samotné sotenie v rámci vzájomného konfliktu v žiadnom prípade nemôže byť považované za trestný čin. Zdôraznil, že sa musí preukázať, že úmysel smeroval k spôsobeniu ublíženia na zdraví.

Obžalovaný ďalej uviedol, že zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by dňa 29.01.2014 pod vplyvom alkoholu nadával svojej manželke, následne poškodil motorové vozidlo a následne ju fyzicky napadol. Vo vzťahu k fotografiám predloženým poškodenou uviedol, že tieto fotografie neobsahujú časový údaj ich vyhotovenia, preto ich nemožno považovať za relevantný dôkaz. Pripomenul, že jednoznačne uviedol, že v čase inkriminovaného incidentu nepoškodil motorové vozidlo poškodenej žiadnym spôsobom.

Obžalovaný deklaroval, že výpoveď poškodenej považuje za nedôveryhodnú a účelovú. Nedôveryhodnosť vyplýva z jej motivácie pomstiť sa jemu za ich vzájomné manželské nezhody, ktoré vyústili do rozvodu. Trestné oznámenie poškodená podala po troch rokoch. Bol to on, ktorých chcel zachrániť manželstvo a teda nie poškodená. Poškodená podľa neho celý incident dramatizuje a opisuje ho skreslene zrejme pod vplyvom emócií, tak ako to bolo vysvetlené v znaleckom posudku č. 5/2017. V rámci ich vzájomných hádok poškodená uviedla, že ho nechá zavrieť. Pri rozvode manželstva súhlasila so zverením detí do jeho výlučnej starostlivosti. Zanedbáva starostlivosť o deti, avšak on sa vzorne stará o synov. Od rozvodu ho poškodená niekoľkokrát slovné napadla a poškodila spoločný majetok. Obžalovaný zároveň namietal, že okresný súd sa nezaoberal možnosťou jeho konania v smere možnej aplikácie ustanovení o nutnej obrane. Jeho konanie nebolo zjavne neprimerané povahy a nebezpečnosti útoku poškodenej, keďže sa bránil neúmyselným miernym sotením poškodenej.

Na záver vyslovil názor, že v predmetnej trestnej veci je evidentná tzv. dôkazná núdza vo vzťahu k jeho osobe. Súd mal podľa neho aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného.

Žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie okresnému súdu, prípadne, aby vo veci sám rozhodol tak, že ho v zmysle § 285 písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodí.

K odvolaniu pripojil kópiu potvrdenia o podanom trestnom oznámení zo dňa 11.12.2018 z jeho strany na bývalú manželku.

Odvolací súd vo veci vykonal verejné zasadnutie (v neprítomnosti poškodených, ktorí poškodení boli o termíne verejného zasadnutia riadne a včas upovedomení a obžalovaného, ktorý obžalovaný súhlasil s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti), na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, ktorý navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, ako i obhajca obžalovaného, ktorý predniesol odvolanie v zhode s jeho písomným vyhotovením.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Na základe uvedeného krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd po doručení obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie (výsluch obžalovaného, poškodenej G. Y., svedkov E. Y., R. H., F. P., H. Y., znalca MUDr. Mariána Pamulu, prečítal listiny a oboznámil fotografie predložené poškodenou a svedkyňou H., prečítal lekárske správy, správy Sociálnej poisťovne, posudok na poškodenú, posudky a správy na obžalovaného a odpis registra trestov), tieto dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k správne rozhodnutiu. Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku, okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, rovnako tak rozviedol akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného, ktorý sa bránil tým, že výpoveď poškodenej je účelová s cieľom sa mu pomstiť, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, toto vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, krajský súd proti nemu nemá žiadne výhrady, a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku v plnej miere osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

Proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.08.2015, sp. zn. 4 Tdo/36/2015).

Odvolací súd v súlade s právnym názorom okresného súdu ustálil, že vykonané dokazovanie vytvára ucelenú logickú štruktúru o tom, že skutok uvedený v napadnutom rozsudku sa stal a tento spáchal obžalovaný U. Y..

Obžalovaného zo spáchania trestného činu usvedčuje poškodená, ktorej výpoveď aj odvolací súd hodnotí ako výpoveď jednoznačne dôveryhodnú. Skutočnosť, že poškodená podala na obžalovaného trestné oznámenie až s odstupom času nemá žiaden vplyv na dôkaznú situáciu. Aj s väčším odstupom času výpoveď poškodenej je konzistentná a presvedčivá, a to bez ohľadu na vyhotovené fotografie, ktoré majú jej výpoveď podľa názoru okresného súdu potvrdzovať. Výpoveď poškodenej potvrdzujú aj

iné vykonané dôkazy, pre ktoré ani odvolací súd nemá rozumné pochybnosti o tom, že k spáchaníu trestného činu mohlo dôjsť inak resp. inou osobou než obžalovaným.

Obžalovaný opakovane poukazoval na závery znaleckého posudku, ktoré majú potvrdzovať účelovosť výpovede poškodenej. Naopak odvolací súd je toho názoru, že tieto závery potvrdzujú, že konanie obžalovaného si poškodená nevymyslela. Vyplýva z nich, že kontakt s objektívnou realitou je zachovaný a u poškodenej neboli zistené nijaké poruchy vnímania. Pokiaľ znalec uvádza, že sú u nej prítomné tendencie ku dramatizácii prežitých udalostí, tak tento záver v predmetnom trestnom konaní, keď zranenia poškodenej boli objektivizované, je bez relevancie.

Nie je možné sa stotožniť ani s názorom obžalovaného, že predmetná vec trpí dôkaznou núdzou. Ako už bolo vyššie konštatované boli vykonané všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie.

Výpoveď obžalovaného odvolací súd hodnotí ako výpoveď účelovú s jediným cieľom zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti za svoje konanie. Potom jeho tvrdenia o útoku poškodenej a možnej nutnej obrane sú irelevantné a nie je potrebné sa nimi bližšie zaoberať.

Neuniklo pozornosti odvolaciemu súdu, že na hlavnom pojednávaní uvádzal, že poškodená začala do neho strkať, neudržala rovnováhu a spadla. Avšak v odvolacích námietkach uviedol, že v rámci bránenia došlo k soteniu a zo žiadnych dôkazov nevyplýva, že v čase sotenia cúval. Je zaujímavé tiež tvrdenie obžalovaného, že konanie zo strany poškodenej malo byť založené na tom, aby sa mohla rozviesť a získať deti, avšak po rozvede deti boli zverené jemu.

Pokiaľ ide o formu zavinenia aj podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaný konal v nepriamom úmysle, pretože sotiac poškodenú (sotenie podľa znalca bolo stredne silnej intenzity) obžalovaný vedel, že svojim konaním môže porušenie záujmu chráneného zákonom spôsobiť a bol s tým uzrozumený. Tomu nasvedčuje aj jeho ďalšie konanie - naznačenie kopnutia, následné udieranie päšťami a pod. Úmysel obžalovaného jednoznačne smeroval k ublíženiu na zdraví poškodenej a to vzhľadom aj na okolnosti za akých obžalovaný na poškodenú zaútočil.

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd dospel tiež k záveru, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie aj ohľadom výroku o treste, správne vyhodnotil osobu obžalovaného a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu. Rovnako správne okresný súd nezistil žiadnu priťažujúcu a naopak zistil poľahčujúcu okolnosť a tiež správne skonštatoval, že peňažný trest je na prevýchovu obžalovaného postačujúci (aj keď odvolací súd je toho názoru, že výška uloženého peňažného trestu je príliš nízka).

Takisto výrok o náhrade škody je zákonný, správny a má oporu vo vykonanom dokazovaní.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného U. Y. podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.